

Uiterlijk blijvend geschonden, en zie maar hoe je het klaart

Drs. E. Hoogveen,
Humanistisch
Geestelijk
Raadvrouw
BWC
Rotterdam,
Zuider-
ziekenhuis

Vanuit een onderzoek dat ik in 1984 verrichtte, naar de omstandigheden waarin mensen verkeren die bij een brandongeval blijvend letsel in de vorm van een geschonden uiterlijk hebben opgelopen bleek, dat een groot percentage van deze ex-brandwond patiënten, de uiterlijke schending als een zeer belemmerende factor ervaart in het sociaal-maatschappelijk leven. Daarnaast heeft eigen ervaring in gesprekken met dergelijke patiënten me geleerd dat voor veel van deze mensen, hun zichtbare littekens gelden als een bron van angst, agressie en verdriet.

Resocialisatie als begrip voor het proces waarin gestreefd wordt naar hernieuwd geïntegreerd functioneren in het maatschappelijk bestaan en daarnaast leren leven met angst en verdriet, blijkt voor sommigen een haalbare zaak, voor anderen een niet aflatend proces van inspanning met soms een positief resultaat maar vaker een moedeloosmakend falen.

In deze strijd om de balans tussen succes of mislukking te laten doorslaan naar het eerste kan een professionele werker, door kennis en inzicht geholpen en geleid door een grote mate van zorg en betrokkenheid een handreiking geven. Maar daarnaast (en m.i. is dit van grotere waarde), dient deze hulp te komen uit de sociale omgeving van het slachtoffer.

Verstandige, liefdevolle en betrokken familieleden en vrienden zijn van onschatbaar belang.

Notities

In deze voordracht zal het gaan over; hoe met name de macro-omgeving reageert op uiterlijke geschondenheid. Wat het voor een mens betekent slachtoffer te zijn (geworden) en welke mechanismen hierbij in het geding zijn.

Welke antwoorden er gezocht en gevonden worden. Welke reacties in gedrag, welke hulp bij het ontwikkelen van perspectief en welke ondersteuning er gegeven kan worden.